

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/132/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010305
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818010305.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému P. W., nar. X.X.XXXX v X., trvale bytom J. nad B. č. XXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.e) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.7.2018, sp.zn. 1T/63/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. júla 2018, sp.zn. 1T/63/2018 bol obžalovaný P. W. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 02. februára 2018 v čase okolo 07.30 hodiny v Obci J. nad B., okres L., na verejnom priestranstve pred budovou predajne Potravín FRESH č.p. XXX, pred budovou s prevádzkou Slovenskej pošty č.p. XXX vulgárne nadával poškodenému J. O. a vyčítal mu, že ho oklamal a dostal do situácie, že je obvinený z krivej výpovede a taktiež mu povedal, že je špina, poláme mu nohy, zahluší ho a zabije ho, pričom toto konanie vzbudilo u poškodeného obavu o jeho život a zdravie.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods.1 písm. a) Trestného zákona, § 50 ods.1 Trestného zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že pokiaľ ide o výrok o vine, tento považuje za správny a zákonný, nestotožňuje sa však s výrokom o treste s poukazom na osobu obžalovaného a spôsob jeho života. Vo vzťahu k osobe obžalovaného poukázal na to, že tento bol v minulosti už 10 krát súdne trestaný, hoci v siedmich prípadoch sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený, je zrejmé, že ide o osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti. Naposledy bol odsúdený taktiež pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.b) Tr.zák. a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/132/2013 zo dňa 26.7.2013 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov, ktorý vykonal dňa 24.11.2013. Odvtedy sa dopustil troch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu spočívajúcich vo fyzickom a verbálnom napadnutí jeho družky. Obžalovaný je teda osobou konfliktnou, opakovane sa dopúšťajúcou protiprávných konaní, zjavne je závislý na alkohole, pričom jeho postoj k liečbe je negatívny a v budúcnosti sa teda nedá očakávať zlepšenie jeho správania sa. Je zrejmé, že ani predchádzajúce odsúdenia mu nebránili opätovne sa dopustiť trestnej činnosti. S týmito skutočnosťami sa súd prvého stupňa nedostatočne vysporiadal, obžalovaného nemožno pokladať za osobu bezúhonnú ako to uviedol okresný súd, pričom neuviedol ani žiadne logické dôvody odôvodňujúce záver, že napriek

recidíve obžalovaného nie je potrebné z hľadiska účelu trestu primárne uprednostniť represívnu stránku trestu a zabrániť mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Preto navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods.1 písm.e) zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a podľa § 322 ods.3 Tr.por. sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, zástupkyňa krajskej prokuratorky uviedla, že sa v plnej miere pridrižiava písomných dôvodov odvolania okresného prokurátora, navrhla tomuto vyhovieť a rozhodnúť v intenciách tohto odvolania.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd postupujúc v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. zistil, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po vykonanom dokazovaní uznal obžalovaného vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.e) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti rozsudku, pričom výrok o vine nebol žiadnou zo strán napadnutý odvolaním.

Preskúmaním výroku o treste z podnetu odvolania prokurátora krajský súd zistil, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods.1 a 4 Tr.zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania a to spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. O osobe obžalovaného bolo zistené, že už v minulosti stál viackrát pred súdom a aj keď väčšiu časť okrem posledných dvoch odsúdení má zahladenú, nebráni to konštatovaniu, že ide o osobu so sklonom k páchaniu protiprávneho konania, tak ako na to poukazuje prokurátor v odvolaní. Čo sa týka posledných dvoch odsúdení, na ktoré možno prihliadnuť, tak v prvom prípade bol uznaný vinným z trestného činu podľa § 207 ods.2, ods.3 písm. b/ Tr.zák a bol mu uložený trest odňatia slobody na 2 roky s určením skúšobnej doby na 2 roky a 6 mesiacov, ktorý mu bol napokon nariadený, pričom po podmiennečnom prepustení sa v skúšobnej dobe osvedčil. V poslednom prípade bol odsúdený za prečin podľa § 360 ods.1, ods.2 Tr. zák., teda za rovnaký trestný čin ako v prejednávacom prípade, pričom mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 7 mesiacov, ktorý vykonal dňa 24.11.2013. Taktiež bol postihnutý za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, tak ako uvádzal prokurátor. Teda zmienka okresného súdu o vedení riadneho života od roku 2013 nie je namieste a nezodpovedá vyššie uvedenému. Krajský súd potom starostlivo zvažujúc všetky okolnosti rozhodujúce pre ukladanie trestu zvažoval, či je na obžalovaného nevyhnutné vplyvať priamym trestom odňatia slobody, čo by mohla odôvodňovať najmä trestná minulosť obžalovaného. Krajský súd však poukazuje na to, že v drivej väčšine išlo o prípady, kedy boli uložené tresty nespojené s odňatím slobody, pričom až na jeden prípad obžalovaný dodržal podmienky uložené mu súdom v rámci skúšobnej doby po podmiennečnom odsúdení. Taktiež prihliadol na okolnosti prejednávaneho prípadu, kedy sa obžalovaný protiprávneho konania dopustil len verbálnou formou, bez nejakého fyzického násillia, pričom aj z výpovede poškodeného J. O. vyplýva, že v ďalšom období po skutku sa s obžalovaným stretli, no nedošlo už k žiadnemu incidentu medzi nimi. Je pravdou, že najmä z pohľadu hodnotenia osoby obžalovaného sa uložený trest súdom prvého stupňa javí ako miernejší, nie však neprimerane mierny, kedy pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú. Po zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu dospel aj odvolací súd k záveru, že je možné dať obžalovanému šancu dokázať, že v budúcnosti chce viesť riadny život, pričom trest odňatia slobody uložený mu súdom prvého stupňa vo výmere 16 mesiacov s jeho podmiennečným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 2 rokov je trestom, ktorý podľa presvedčenia súdu bude mať na obžalovaného dostatočný prevýchovný vplyv, aby si uvedomil závažnosť svojho protispoločenského konania a bude ním tiež splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák.

Z týchto dôvodov odvolanie prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol, pričom s podrobnejším odôvodnením uloženého trestu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.